Entrada

RENOVAR LA PREGÀRIA.-3 AMB LA SAGRADA ESCRIPTURA I LA LECTIO DIVINA.

Per pregaria.cat el dl., 23/03/2015 - 08:00

PLANTEJAMENT

Els cristians ens relacionem de formes diverses amb la Sagrada Escriptura: proclamació, comentaris, estudi, lectura, pregària comunitària, pregària personal... Ara la nostra intenció és renovar **la pregària personal sobre la Sagrada Escriptura** i **renovar "la lectura divina"**, que per a alguns de nosaltres és una de les millors maneres de pregar .

Déu ens parla en la Sagrada Escriptura. Les paraules són paraules de vida, que pel seu dinamisme inspirat volen iniciar un diàleg, i per tant una trobada de Déu amb nosaltres i de nosaltres amb Ell. Hi ha textos que l'Esperit posa a les nostres mans i que **són ja un començament de la relació**, com molts dels salms.

Altres mostren uns relats i unes paraules de Jesús o dels profetes que, interpretats des de la Pasqua i l'Esperit, **comuniquen a la nostra ment llum de saviesa**, **i al nostre cor, amor i presència del Senyor**.

També hi ha relats i textos sapiencials, que hem d'escoltar des d'una visió de conjunt com a moments d'un procés que culmina en la plenitud del Nou Testament. Cartes, profecies, lleis, històries, paràboles, reflexions... tota una riquesa immensa.

Ho preguem, ho meditem, ho llegim en Església de Déu, encara que la nostra pregària sigui solitària i silenciosa. Ell hi és i Ell vol ser-hi precisament en les Sagrades Escriptures. Una relació fonamentada en el seu Amor i que mou el nostre amor.

Per tot plegat, la nostra actitud davant de les Sagrades Escriptures és de veneració, agraïment, desig d'aprofundir-les durant tota la nostra vida, de fer-ne aliment vital i llum que ens il•lumina en el nostre camí.

La pregària sobre la Bíblia no cerca fer-ne un estudi, sinó una llum, un desvetllament de Déu en nosaltres, per augmentar la nostra fe i experimentar la seva proximitat, la seva providència i el seu gran amor. En aquesta pregària, per a nosaltres, Jesús és absolutament central. Tot, des de bon començament, està orientat cap a Ell, tot troba en Ell la culminació, i a partir de la seva Pasqua, Jesús és qui ens acompanya, qui ens envia l'Esperit, la font de la nostra esperança i el destí definitiu de la nostra existència. La pregària bíblica ens va transformant en Ell.

Ara, doncs, ens fixem en la dita **"lectura divina o lectio divina"**, que per a molts és una de les millors formes de pregar.

La **"lectura divina"** ve d'una molt llarga tradició que s'endinsa en els temps del monacat i possiblement té els seus orígens en els mateixos Pares de l'Església dels primers segles. Amb aquest nom hi trobem una varietat de modalitats. Unes vegades es centra en una paraula, altres vegades en un relat o un text sapiencial o profètic tot sencer. Però, més o menys, sempre té un procés semblant. En primer lloc s'aconsella un temps introductori no massa llarg, que pretén fer silenci en la ment, treure neguits i condicionaments i actuar la fe en la Presència de Déu en nosaltres i en el text sagrat. Després s'inicia el procés de la forma següent:

Lectura.- Lenta, atenta, amb un esperit d'acolliment.

Meditació.- Repetició mental del text o dels mots més importants. Una repetició que va acompanyada d'una recerca de sentit... Què vol dir? Què hi té a veure, amb la meva vida? .

Oració.- Sobre el que he repetit, el que he meditat o reflexionat, o sobre qualsevol realitat que m'inspira a pregar. Pot ser una petició, una acció de gràcies, adoració, silenci amorós...

Contemplació.- Són bastants els comentaristes que han afegit aquest quart punt del procés. Pot ser una contemplació externa del relat concret o una contemplació interna sobre com es manifesta Déu en el text, o d'un silenci carregat de presències... etc. Alguns autors encara hi afegeixen un cinquè punt, que seria "actuar" com a conseqüència operativa..

TEXTOS PER A LA REFLEXIÓ

1.- “Recordin, però, que l’oració ha d’acompanyar la lectura de la Sagrada Bíblia, a fi que esdevingui conversa entre Déu i l’home; quan preguem parlem amb Ell, l’escoltem quan llegim els oracles divins.” (St. Ambròs)

2.- “La pregària amb paraules de l’Escriptura és, tradicionalment, la més excel•lent; respon a Déu amb les seves mateixes paraules. Per això els salms són, des dels inicis, la pregària preferida de l’Església, juntament amb el Parenostre. Concili Tarraconense 50

PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL

1.- Per a la pregària personal, té prioritat la Sagrada Escriptura, l’Evangeli? Quin ha sigut el procés de la meva relació amb la Bíblia?

2.-Tinc experiència de “lectio divina”? Positiva, negativa, per temporades?